

Bài viết của chàng bô di t p k t 1954

Tác Giả: Châu Hi n Lý – B di t p k t 1954
Thứ Ba, 17 Tháng 5 Năm 2011 20:30

Đã h n 3 th p k trôi qua, làm ăn c c nh c là th , thành t u không th nói là nh , th mà kho ng cách phát tri n c a VN so v i th gi i sao v n xa v i!

Không đ nh th n nhìn nh n i t c , không khéo chúng ta s ngày càng đi sâu vào con đ ng đi làm thuê, đ t n c có nguy c tr thành đ t n c cho thuê v i tri n v ng là bãi th i công nghi p c a các qu c gia khác gi a lúc th gi i đang b c vào th i k kinh t trí th c!

150 năm đã trôi qua, nh ng bài h c này còn nguyên v n. Đó là 80 năm nô l , 40 năm v i 4 cu c chi n tranh l n (Pháp, M , Cam B t, Tàu) – trong đó 3 th h liên ti p gánh ch u nh ng hy sinh kh c li t, 35 năm xây đ ng trong hòa bình v i bi t bao nhiêu l n đ n và hôm nay VN v n còn là m t n c ch m ti n.

Th m k ch c a đ ng c ng s n th c ra đã b t đ u ngay t ngày 30-4-1975. S b b ng còn l n h n vinh quang chi n th ng. Hòa bình và th ng nh t đã ch ph i bày m t mi n B c xã h i ch nghĩa thua kém mi n Nam, xô b và th i nát v m i m t. "Tính h n h n" c a ch nghĩa Mác-Lênin tr thành m t trò c i. S t i đ c a nó đ c ph i bày rõ r t cùng v i s nghèo kh cùng c c c a đ ng bào mi n B c.

Nhìn l i sau h n n a th k d i ch đ CS, hàng lo t các câu h i đ c đ t ra :

_ Năm 1954 sau khi th ng Pháp, t i sao h n 1 tri u ng i B c ph i b l i nhà c a ru ng v n đi c vào mi n Nam ?

_ Sau năm 1975 , t i sao dân mi n Nam không t di c ra B c sinh s ng đ đ c h ng nh ng thành qu c a CNXH mà ch th y hàng tri u ng i B c l i l t kéo nhau vào Nam l p nghi p ?

_ T i sao sau khi đ c "gi i phóng" kh i gông cùm c a M -Ng y, hàng tri u ng i ph i v t biên tìm t do trong cái ch t g n k ngoài bi n c mênh mông ?

_ T i sao nhân viên trong các phái đoàn CS đi công tác th ng hay tr n l i i các n c t b n đ i hình th c t n n chính tr ?

_ T t c nh ng thành ph n nêu trên, h mu n tr n ch y cái gì?

- _ Tôi sao đàn ông của các nước cộng đồng Châu Á có thể đến VN để chọn vợ như người ta đi mua một món hàng?
- _ Tôi sao Liên Xô và các nước Đông Âu bị sụp đổ?
- _ Tôi sao lại có sự cách biệt một trời một vực giữa Đông Đức và Tây Đức, giữa Nam Hàn và Bắc Hàn?
- _ Tôi sao nước ta ngày nay phải quay trở lại với kinh tế thị trường, phải đi làm công cho các nước cộng đồng?
- _ Tôi sao các lãnh tụ CS lại gọi con đi du học tại các nước cộng đồng thù địch?

Hội tặc là trộm cướp, người VN đã bị phiêu lưu bằng chân tay bị mất xác hội phi nhân tính. Mọi lý luận phản biện và tuyên truyền của nhà nước cộng sản đều trở thành vô nghĩa.

Sự thực đã quá hiển nhiên nhưng đáng ngạc nhiên không thể công khai nhìn nhận. Họ không thể nhìn nhận là đã hy sinh bản tri thức sinh mệnh trong một cuộc chiến cho một sai lầm. Nếu thế thì họ không còn thể cách gì để nắm chính quyền, ngay cả để hiện diện trong sinh hoạt quốc gia một cách bình thường. Nhìn nhận một sai lầm kinh khủng như vậy đòi hỏi một lòng yêu nước, một tinh thần trách nhiệm và một sự thông minh thiển cận quá cao để với những người lãnh đạo cộng sản. Họ không, họ đã để các đào tạo để chế biến có bài bản cộng sản, bị chính nghĩa này họ chỉ là những con số không với kiến thức. Cũng phải nói là trong bản chất con người ít ai chịu từ bỏ quyền lợi khi đã nắm được.

Thế là sau cuộc cách mạng long trời lở đất với hơn ba chục năm khói lửa, máu chảy thành sông, xương cao hơn núi, Cộng Sản Hà Nội lại phải đi theo những gì trước đây họ từng hô hào phá bỏ tiêu diệt. Tội ba dòng thác cách mạng chuyên chính vô sản, hy sinh hơn bản tri thức mạng người, đi lòng vòng gần nửa thế kỷ, Cộng Sản Hà Nội lại phải lặp khuôn theo mô hình tay bưng đỡ tưng tưng.

Hiện tượng "Mưa rơm rơm" này là một cái tát vào mặt các nhà tuyên giáo trung ương.

Cách mạng cộng sản đã đưa ra những lý tưởng tuyệt vời nhất, cao cả nhất, đã thực hiện những hành động anh hùng vô song, đáng thời cũng gieo vào lòng người những oái oăm bất ngờ nhất. Những thực tiễn chuyên chính vô sản đã diễn ra vô cùng bạo liệt, tàn khốc, chà đạp man rợ lên đạo lý, văn hóa và quyền con người để tất cả các nước cộng sản nắm chính quyền. Sự đã man quấy, máu thịt và sự bất nhân khéo che đậy của Cộng sản cho thấy trong lịch sử loài người.

Con người có thể sống trong nghèo nàn, thiếu thốn nhưng người ta không thể sống mà không nghĩ, không nói lên ý nghĩ của mình. Không có gì đau khổ hơn là buột miệng im lặng, không có sự đàn áp nào đã man hèn vì có bất ngờ người ta phải tiếp xúc các tệ nạn của mình và "nhai lại" suy nghĩ của kẻ khác.

Nhân viên chính vô sự này làm tiêu tốn toàn bộ đời sống tinh thần của một dân tộc, làm tiêu tốn hoạt động tinh thần của nhiều thế hệ, làm nhiều thế hệ con người trở thành những con rối, những kẻ mù chữ biết nhai nhốt các nguyên lý báo thù giáo dục...

Công dân của nhà nước cộng sản luôn luôn sợ hãi, luôn luôn lo lắng không biết mình có làm gì sai để khi phải chấp nhận mình rằng mình không phải là kẻ thù của chế độ nghĩa xã hội.

Cộng đồng quy định các cộng sản tố ra những hình thức đàn áp tinh vi nhất và bóc lột dã man nhất. Vì vậy, công dân trong các hình thức cộng sản hiều ngay điếu gì được phép làm, còn điếu gì thì không. Không phải là luật pháp mà là quan hệ bất thành văn giữa chính quyền và thốn dân của nó đã trở thành "phong tục hành động" chung cho tất cả mọi người.

Cộng đồng hiện nay đang tố kẻ hại cho tham những vết tích của của Nhà nước. Nhưng cái mà chúng ta một lần nữa lại không phải là một tiến, một của, dù sự tiến đó là hàng chục tỷ, hàng trăm tỷ. Cái lớn nhất bất một, đó là suy đồi đổ vỡ. Chúng ta sống trong một xã hội mà chúng ta phải tiếp nói dối với nhau để sống...

Bác và đồng đã góp hoàn thành việc vô sự hóa và lưu manh hóa con người VN (vô sự lưu manh là của Lê Nin). Vô sự chuyên chính (đồng viên) thì chuyển sang làm tiếp biến đổi, còn vô sự bình thường (người dân) trở thành lưu manh do thói nghi ngờ, nghèo đói.

Nhân kinh tế Việt Nam bây giờ chủ yếu là dựa trên việc vét tài nguyên quốc gia, bán rẻ sức lao động của công nhân và nông dân cho các tập đoàn kinh tế ngoài bang, vay nước ngoài do nhà nước CS làm trung gian.

Huyền thoại giai phóng dân tộc, giai phóng giai cấp do công sự của Việt Nam dày công dần dần đã tan thành mây khói khi giai cấp "vô sản" âm thầm lật xác trở thành các nhà Tội phạm đầy quy củ và đồ la.

Do vậy, lý thuyết CS dần dần mất đi tính quy củ hoang đường. Nó trở nên trở lại và lại căng. Tất cả đều do đó đã làm cho các ĐCS trên toàn thế giới dần dần chết đi. Dù GDP có tăng lên, nhiều công trình lớn được khánh thành do vay mượn quốc tế từ Quốc Tế nhưng đó chỉ là xã hội công nhân. Thúc đẩy cho thấy rằng sự sụp đổ không nằm ở chỗ bịp. Vũ khí, cảnh sát và hệ thống là mưu mô mong giết bạn tôi rằng lòng dân đã hết niềm tin vào chính quyền.

Học thuyết về xây dựng một xã hội chủ nghĩa và công sự chủ nghĩa chủ là một loại lý tưởng hóa, nó là chiếc bánh vẽ để lừa gạt dân, không hơn không kém; đừng nói một đường, làm một nẻo. Chúng ta đừng nói "xây dựng xã hội không có bóc lột" thì chính những đường viên là những người trực tiếp tham nhũng bóc lột người; đừng nói "một xã hội có nhân dân chủ tập thể" thì chính xã hội ta đang một dân chủ trực tiếp; đừng nói "đường bao gồm những người tiên phong nhất, tiên tiến nhất" những thúc đẩy thì đường đẩy rồi những người xa nhất, đó là những kẻ bóc lột bóc lột của nhân dân.

Sớm dĩ ĐCSVN còn có giai cấp công nhân của XHCN đã bị thiếu rồi tất cả các nước sản sinh ra nó vì chúng đang còn nhúng vào miếng võ để "vô sản chuyên chính" là... còng số 8, nhà tù và hệ thống súng đạn rồi!

Nhân dân đang hy vọng rằng Đường số mới ý thức về tội lỗi tội lỗi của mình. Đường số phải thúc đẩy nhân dân sám hối tội trong sâu thẳm chứ không chỉ thay đổi bề ngoài rồi lại tiếp tục ngụy biện, che phủ và một cách trở lại.

Người dân chúng còn một tí lòng tin vào bất cứ trò ma giáo nào mà chính phủ bé, chính phủ lớn, chính phủ gần, chính phủ xa đưa ra nữa. Họ nhìn vào ngôi nhà to lớn của ông chủ thị xã, chú công an khu vực, bà thẩm phán, ông chánh án, bác hội quan, chủ quản lý thị trường, kẻ các vụ "đi bị của dân" các cơ quan lập pháp "vua đá bóng vua chơi cò" mà kết luận: "Tất cả đều là lừa bịp!"

Do đó XHCN sẽ được đánh giá như một thời kỳ đen tối nhất trong lịch sử VN. Con, cháu, chút, chút chúng ta nhắc lại nó như một thời kỳ ... đen tối! và tất nhiên muôn đời của nhân loại.

Bài viết của chàng bạn đời tôi p.k.t 1954

Tác Giả: Châu Hiền Lý – Bái đái táp kát 1954

Thứ Ba, 17 Tháng 5 Năm 2011 20:30

Một thời kỳ mà tâm trạng của người dân được thi sĩ cách mạng Bùi Minh Quốc tóm tắt qua 2 vån thơ

Quay mặt phía nào cũng phải ghìm cơn mưa !

Cá mặt trời đi u cáng đã lên ngôi

Chàng là tußi thanh xuân của bao người con nßu cß Việt dâng hiến cho cách mạng để cuối cùng phải chấp nhận mặt kết quả thßm thßng nhß thß hay sao ? Chàng là máu của bao nhiêu người đổ xuống, vàng bạc tài sản của bao nhiêu kẻ hßo tâm đóng góp để cuối cùng tßo đßng nên mặt chính thức đề tßn và phi nhân nhß vậy ?

Tßng lại nào sẽ dành cho dân tộc và đất nước Việt Nam nßu cái tßt phải nhßng chß cho cái xấu? Mặt xã hội mà cái xấu, cái ác ngßnh ngang, công khai dßng dßng tß đßc trong khi cái tßt, cái thiện phải lßn tránh, phải rút vào bóng tối thì dân tộc đó không thể có tßng lại ! Mặt kết quả đau buồn và đß vß là đißu không tránh khỏi.

Châu Hiền Lý – Bái đái táp kát 1954